

[Villemoes.]

et Speciale, det var et særegent Forhold, og i de nogle og tyve Aar, der er gaaet siden den Tid, har alt udviklet sig saaledes, at der nu er meget mere Ret og Rimelighed i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, end der var for mange Aar siden. Der er store og stærke Organisationer paa begge Sider, og der er ingen som helst Fare for, at der skal ske noget galt paa dette Omraade.

For øvrigt kender jeg udmærket godt det Tilfælde, som det ærede 12te Medlem for 2den Kreds nævnte om en Forhyring uden for Danmarks Grænser, men det er jo ikke noget, denne Lov har noget at gøre med; den har overhovedet intet som helst med det at bestille. Vedtages den, er det klart, at en dansk Skibsfører eller et dansk Rederi, der har Skib liggende i fremmede Lande, kan skrive til Statsforhyringskontorerne, og hvis det behager Statsforhyringskontorerne at afholde Udgifterne, kan man selvfølgelig sende danske Søfolk til andre Steder i Verden, men ikke uden Udgift, og jeg har ikke kunnet se i Lovforslaget, at det var noget saadant, man havde tænkt paa; jeg kan heller ikke se, at det betyder noget videre.

I øvrigt vil jeg sige i Parentes: Hvordan er det med vore Arbejdsanvisningskontorer? Jeg har selv været Medlem af det første Arbejdsanvisningskontor i min By i sin Tid, et Kontor, som vi oprettede med stor Interesse for at faa ordnede Forhold. Anviser de nu til Dags nogen videre Procent af de Arbejdere, der bliver beskæftiget? Mig bekendt er det kun ganske enkelte Procent, der faar anvist Arbejde gennem Arbejdsanvisningskontorerne. Men det er et helt andet Forhold. Dengang vilde man ikke tage Søens Folk med, og der er ikke sket noget som helst i Mellemtiden, der har gjort, at der er mere Anledning til det i Dag end dengang. Det eneste er, at man fra Regeringens Side Aar efter Aar har sagt, at man ønskede denne Lovgivning ensrettet med de andre Landes Lovgivning. Det har man sagt saa ofte, og nu skal det gennemføres, da man har Magt dertil. Det eneste, der sker, er dette, at man opfylder nogle Ønskemaal fra en Konference i Genua i 1920 umiddelbart efter Krigen, hvor de nordiske Lande deltog med megen Interesse i de internationale Forhandlinger om sociale og humane Op-gaver, fordi vi var klar over, at vi var et stort Hestehoved foran de sydlige Lande. Nu ligger det saaledes, at de begynder at naa ind paa os, i hvert Fald paa Papiret.

Naar vi laver en Lov paa dette Omraade, bliver den imidlertid overholdt. Jeg kender derimod mange Love, der er vedtaget og ratificeret af en Række Stater, men som ikke overholdes paa samme Maade som her. Derfor skal vi tage os noget i Agt for at blive mere kongeligsindede end Kongen selv paa dette Omraade.

Det ærede 9de tingvalgte Medlem (Martin Sørensen [Peterslund]) udtalte sig med stor Interesse og Glæde om § 3. Mig bekendt er det ogsaa saadan i Øjeblikket, at den forhyrede har Lejlighed til at sætte sig ind i, hvad Forhyringskontrakten indeholder. Loven indeholder overhovedet intet som helst nyt paa dette Omraade ud over, at man faar nogle Statskontorer, foreløbig et enkelt Kontor, hvad jeg er utilfreds med. Hvordan skal det gaa paa de smaa Pladser? Skal man have noget, bør det være over det hele, men saa vil det koste Staten saa og saa mange Penge. At Forhyringen er vederlagsfri, som det ærede 9de tingvalgte Medlem ogsaa var ind paa, behøver vi ikke at diskutere mere; det har den været i Aar og Dag, og der forandres altsaa intet som helst paa dette Omraade. Det eneste, der forandres, er, at Rederne slipper for at betale nogle Penge for den Brækdal af de forhyrede, som de ikke selv ved direkte Forhyring gennem deres Kontorer faar ansat. Jeg gør opmærksom paa, at Forhyringskontrakten forelægges hos Mønstringsbestyreren, og derfor er der offentlig Garanti nok.

Den højtærede Minister udtalte, at Oppositionen skulde være glad for, at der nu kom ordnede Forhold, Forhyringskontorerne betragtede nærmest Søfolkene som Handelsvarer. Jeg kan ikke tiltræde den Betragtning, alene af den Grund, at jeg ikke kender til nogen Fejl paa dette Omraade i mange Aar, men ogsaa af den Grund, at de autoriserede Forhyringsagenter i Havnebyerne netop antages af den højtærede Minister og skal have deres Instruktioner fra den højtærede Minister.

Derfor er det en Demonstration, at vi nu skal have denne Lov vedtaget. Intet er fremført, som taler for, at den har nogen som helst Nødvendighed bag sig.

Hendriksen: Mit Indlæg nu i anden Omgang skal blive ganske kort. Det ærede tingvalgte Medlem, som talte paa Det radikale Venstres Vegne, gjorde sig skyldig i en fundamental Misforstaaelse. Det ærede Medlem mente, at vi ved Gennemførelsen af dette Lovforslag fik ensartede Tilstande paa Forhyringsomraadet overalt i Landet. Det